

କପୋତୀର ପକ୍ଷ ତଳେ କାଟିଦେଲି ଏ ମୋର ସତ୍ତକ-

ବ୍ୟର୍ଥ ଏହା ହେବ ନାହିଁ, ନୁହେଁ ଏହା କେବେ ନିରର୍ଥକ ।

ନିରର୍ଥକ ନୁହେଁ କେବେ ଜନଗଣ ସମ୍ମିଳିତ ସ୍ଥର,

ଦାବିର ଅସଂଖ୍ୟ ମୁଷ୍ଟି, ଲକ୍ଷକୋଟି ନୟନର ଜଳ ।

ପବିତ୍ର ଏ ସ୍ଥାନରେ କିଏ ତୁମେ କର ଉପହାସ

ବ୍ୟଥୁତ ବୁକୁର ଭାଷା, ମଣିଷର ତତଳା ନିଶ୍ୱାସ-

କୋଟିର ପୁକାର ଏହା, ପାଞ୍ଚଜନେ ମନ୍ତ୍ର ସଞ୍ଜୀବନୀ,

ମରଣ ନରକରୁ ଜୀବନର ଉଜ୍ଜଳ ସରଣୀ ।

ଏ ଆବାଜ ଛୁଟିଯିବ ଝଡ଼ ପରି ଗ୍ରାମ୍ଭୀ ଗ୍ରାମାନ୍ତରେ;

ଏ ଧ୍ୱନି ତୋଳିବ ନିଶ୍ଚେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ତରେ;

ରଣାଙ୍ଗନେ ଘାତକର କୁରହସ୍ତ କରିବ ଶିଥିଳ,

ମାନବର ରୋଷାନଳେ ଧସିଦେବ ଯୁଦ୍ଧର ଶିବିର ।

ପ୍ୟାରୀର ଅମର ପରୀ ଦେଶେ ଦେଶେ କରିଛି ଘୋଷାଣା

ଶାନ୍ତିର ଅମୃତ ବାର୍ତ୍ତା-ହେ ମଣିଷ, ମାରନା, ମରନା ।

ଷ୍ଟକହୋମ୍ ମାନବାୟା, ଖାରସର ଗଣଦରବାର

ଚିଠା କରେ ଇଚ୍ଛାହାର ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂଆ ଦୁନିଆର ।

ନୋହୁଁ ଆମେ ଜାନୁଆର, ମିଥ୍ୟା ତୁମ ଜଙ୍ଗଲର ନ୍ୟାୟ ।

ଶାନ୍ତିନୀଡ଼େ ଏ ଜୀବନ ଛନ୍ଦ ରତେ କଳରବ ପ୍ରାୟ ।

କପୋତୀର ପକ୍ଷତଳେ କାଟିଦେଲି ତେଣୁ ଏ ସତ୍ତକ;

ଜନତାର ମସୀଧାରେ ଭାସିଯାଉ ଅସିର କଳଙ୍କ ।

(ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗାଧର ରଥଙ୍କ ସମ୍ପାଦିତ ' ସଂକେତ' ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ)